

Stad is Beerenburg-Jeanet zat

Door Rob Zijlstra

GRONINGEN ■ Al meer dan een kwart eeuw strompelt ze door de stad. Verwilderd en onafscheidelijk van de Beerenburg. Ze is vrijwel nergens welkom. Jeanet heet ze, sommigen noemen haar Gekke Jeanetje. En wie haar naam niet kent, kent wel haar gezicht, getekend door de fles ('twee per dag'). Gisteren stond Jeanet voor het hekje van de politierechter omdat ze een strafbaar feit had gepleegd. Ze had in april crois-santerie Pigalle in de Stoeldraaiersstraat bezocht en daar waren ze bij Pigalle niet zo blij mee. Jeanet in de zaak kost klanten.

Dringend verzocht het per-

soneel haar te vertrekken en toen ze dat niet onmiddellijk deed, kwam de politie die haar meenam naar het bureau waar het delict op papier werd gezet: lokaalvredebreuk.

Jeanet hoort bij de stad – ze is er in 1947 geboren – zoals de Martinitoren bij de stad hoort. Ze steelt niet ('nooit') en probeert niemand tot last te zijn. Soms krijgt ze op straat wat geld en daar kan ze van overleven. Maar de stad is keihard voor hen die het leven delen met Beerenburg. De stad heeft geen zin meer in gekke mensen.

Honderd euro eiste het openbaar ministerie, die het gepleegde strafbare feit wet-tig en overtuigend bewezen

acht. Veel te zwaar, vond haar advocaat Cees Eenhoorn. Hij verdedigde: "Omdat ze niet goed is voor de klandizie moest ze er uit. Als je dat dan niet direct doet, pleeg je dan een strafbaar feit? Dit had toch ook met een gesprekje opgelost kunnen worden?"

De politierechter vond dat eigenlijk ook. Haast vaderlijk: "Maar als mensen tegen u zeggen, u moet eruit, dan moet u dat voortaan ook doen". Die honderd euro mocht ze houden, mits ze de komende twee jaar niet opnieuw lastig is.

Jeanet was dik tevreden en zocht de Beerenburg weer op. Eindelijk eens iets te vieren.